

BOROS JÁNOS LAUDÁCIÓJA (SZITA székfoglalójára, Budapest, 2017. október 2.)

Sok és sokféle találó gondolattal lehet jellemezni a tudósi, különösen is a filozófusi életpályát, a filozófusi küldetéstudatot. Kínálkozik Platón híres barlang-hasonlata, avagy hogy a bölcs az istenség és az ostobaság közti senki földjén jár és mint a lét papja közvetít, ráébresztve az embert tudós tudatlanságára. De nagyon találó a trappista szerzetes, Thomas Merton egyik idézete is, mely a filozófusi hivatás egyik, hacsaknem legfontosabb előfeltételét világítja meg: „Még a természet rendjében is a szívnek bizonyos fokú tisztasága kell ahhoz, hogy az értelem eléggé felszabadulhasson a metafizikai kérdések kidolgozásához”. Ha pedig kissé bibliásabban fogalmazunk, akkor talán az Üdvözítőnek az a mondata juthat eszünkbe, hogy kincset az Égben gyűjtsetek. A földi érdemek el ne homályosítsák ezt a minden emberi tevékenységet megvilágító és annak végső értelmét megadó célt.

A SZITA katolikus tudósokat tömörít, ahol a tudományos teljesítménynél is szinte fontosabb a tudós hitvalló életvitele, közelebbről a személyisége. Mert hát a tudás elenyészik, s amit átvihetünk a túlsó partra, egyedül a személyiségünk, vagyis emberségünk. S ezzel hatunk a leginkább termékenyen a környezetünkre, embertársainkra is. Ezt, vagyis emberségünk gyarapodását szolgálja tudományos munkálkodásunk is. Az igazi bölcsesség pedig a lét és a természet, az emberi természet titkait fellelő és tisztelő magatartásban, illetve a szív békességében mutatkozik meg.

És ma egy filozófus tagtársunk személyisége és tudósi munkássága áll előttünk, akit már rég, 1999 óta tagjai közt tudhat akadémiánk. Boros János 1954-ben, Pécsen született. Előbb az alkalmazott természettudományok vonzották, hiszen 1978-ban vegyészmérnöki oklevelet szerzett a Veszprémi Egyetemen. Majd külföldre távozván, beiratkozott a Fribourgi Egyetemre, s 1987-ben megszerezte a filozófiai PhD fokozatot. Majd a rendszerváltáskor hazatért. 1998-ban az ELTE-n habilitált, illetve 2000-ben elnyerte az MTA doktora fokozatot, címet. Filozófusi munkálkodásának fő színhelye a Pécsi Tudományegyetem, ahol előbb 1991-ben Nyíri Tamás professzorral közösen megalapítják a keresztény filozófia tanszéket, majd e tanszék, illetve jogutódja vezetője is lett. 1999-ben kapta meg az egyetemi tanári kinevezését. A pécsi egyetem filozófiai doktori iskola programjának kidolgozója és vezetője, illetve az MTA Filozófiai Intézetét is vezette 2010-12 között. Sok külföldi egyetemen tartott előadásokat, illetve végzett kutatásokat. A szakmai tudományos közélet számos kül- és belföldi fórumán tevékenykedik. Odafigyel tanítványaira, akik komoly OTDK sikereket értek el, illetve vezetése mellett PhD fokozatot szereztek.

11 önálló kötetet számlál publikációs listája. Fő kutatott témái Immanuel Kant, újkori filozófia, pragmatizmus, politikai filozófia, demokrácia, ismeret- és tudományelmélet, etika. Ebből látható, hogy elmélet és gyakorlat egyaránt foglalkoztatja, vagyis hogy a belátásnak a cselekvésben kell megtestesülnie, illetve a cselekvés reflexióra kell, hogy készítse az embert. Kitüntetései: PTE Rektor – Lissák Kálmán díj 2001, OTDT Mestertanári kitüntetés 2011, PTE Rektor – Tehetséggondozási díj 2013.

Végre, elérkezett e nap, s tagtársunk hosszas várakozás után megtarthatja székfoglaló előadását, amit érdeklődéssel hallgatunk. S kívánjuk számára, hogy elmélet és gyakorlat mind jobban forrjon össze tudományos munkájában, s életét továbbra is 'a kincset az Égben gyűjtsetek' krisztusi elve vezérelje, vagyis sok és sokféle bölcslet meghallgasson, de a lényegi kérdésekben egyedül Krisztusra, az örök és legfőbb Bölcsességre hallgasson!